

ק"פ 31772/11/17 - א ה נגד ד ה

בית משפט השלום בנצרת

ק"פ 31772-11-17 ה' נ' ה

לפני קובל נגד נאשם
כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
א ה ע"י ב"כ עו"ד עותמאן הריש
ד ה
ע"י ב"כ עו"ד דורונה קורין הירש

החלטה מבוא

1. לפניי בקשה לבטול קובלנה פלילית.
2. מעובדות כתב הקובלנה עולה מסכת עצובה ועכורה להדהים של יחסים בין אב ובן. האב, הקובל, פרש את המסכת על פני חמישה אישומים, המייחסים לבנו עבירות לפי חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות.
3. הנאשם, הבן, הגיש את הבקשה שלפניי.

טיעוני הצדדים

4. **הנאשם** בקש למחוק את הקובלנה מארבעה נימוקים עיקריים;
 - א. לא ניתן להגיש קובלנה פלילית פרטי נגד בן משפחה. הנאשם תמך את טענתו בפסק דין, שלא צורף מספרו.
 - ב. לא ניתן להעיד את שני עדי התביעה, שהם הוריו של הנאשם. אמו אינה יכולה להעיד כלל, ועניינו של האב אינו נכנס לגדר החריג בסעיף 5(ב) לפקודת הראיות, משום שתלונה במשטרה הוגשה לאחר הגשת כתב הקובלנה.
 - ג. הקובל מסרב לגלות לנאשם את "חומר החקירה".
 - ד. כל המעשים שלגביהם לא צויין תאריך - התיישנו.

5. **הקובל** השיב כי מדובר בעבירות מתמשכות, ועל כן אין חלה עליהם התיישנות. הטענה כי לא ניתן להגיש קובלנה נגד בן משפחה משוללת יסוד בחוק. העבירות בוצעו על ידי הנאשם נגד אביו, ולכן יש להתיר לאב להעיד נגד בנו, והגשת תלונה במשטרה איננה תנאי להגשת קובלנה.

עוד נטען כי ביום 7.12.17 נשלח כל חומר החקירה בתיק, באמצעות דואר רשום, לנאשם. הטענה נתמכה באישור מרשות הדואר על מסירת דבר הדואר לנאשם.

דין והכרעה

6. הזכות להגשת קובלנה קבועה בסעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, שזו לשונו:

"על אף האמור בסעיף 11 רשאי כל אדם להאשים בעבירה מן המנויות בתוספת השניה על

ידי הגשת קובלנה לבית המשפט".

7. סעיף 1 לתוספת השניה קובע כלהלן:

"עבירות לפי סעיפים 189, 190, 192, 194, 196, 223, 334, 336, רישה, 379, 380, 447

זולת אם נעברה העבירה כשהעבריין נושא נשק חם או קר, 452, 494 ו- 496 לחוק

העונשין, תשל"ז-1977, ולמעט עבירות כאמור, שנעברו כלפי בן משפחה; לענין זה,

"בן משפחה" - כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991;

8. סעיפים 2 ואילך מפרטים חיקוקים אחרים, שבעבירות לפיהם ניתן להגיש קובלנה.

9. מקריאת התוספת עולה כי החרגת בני משפחה נוגעת אך ורק לעבירות "כאמור", קרי; אלה המפורטות בסעיף 1 לתוספת, ואין לה כל נגיעה לחיקוקים האחרים המוזכרים בסעיפים האחרים בתוספת השניה.

מכאן, שביחס ליתר החיקוקים אין מניעה להגיש קובלנה פלילית נגד בן משפחה.

10. עיינתי בפסק הדין שצורף, שכאמור, לא צורף עם מספר ההליך, וחרף האמור בו, מסקנתי היא כאמור לעיל. בפסק הדין שצורף, הדין כולו מתמקד בעבירות המנויות בסעיף 1 לתוספת השניה, ומכאן, להבנתי, נובעת הטעות. מכל מקום מדובר בפסק דין שאינו מחייב.

11. סעיף 12 לתוספת השניה מתיר הגשת קובלנה בעבירות לפי חוק הגנת הפרטיות, וסעיף 8 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965, מאפשר הגשת קובלנה בהתאם לחוק זה, ללא כל החרגה ביחס לבני משפחה.

12. **בנסיבות אלה, אני דוחה את הטענה לפיה כלל לא ניתן להגיש קובלנה נגד בן משפחה.**

13. באשר לעדי התביעה, הקובל, אביו של הנאשם, רשאי להעיד נגדו, מכח החריג שבסעיף 5(ב) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.

השאלה מתי בדיוק הוגשה התלונה, איננה רלוונטית בענייננו, ולו משום שברור שהוגשה טרם עדותו של האב בבית המשפט בעניין הקובלנה דנן.

מכל מקום, בהתחשב ברציונל העומד בבסיס הסייג הקבוע בסעיף 4 לפקודה, ובעובדה שהמחוקק בחר לתקן החוק בנקודה זו, ולהורות שהסייג לא יחול במקרים המפורטים בסעיף 5(ב) לפקודה, הרי שלמועד המדויק של הגשת התלונה, אין, כאמור, כל נפקות.

14. אמו של הנאשם אכן אינה כשרה להעיד נגדו, אלא אם יוכח כי היא עצמה גם הגישה תלונה נגד בנה במשטרה. מתגובת הקובל לבקשה עולה במשתמע כי הוא מסכים עם מסקנה זו.

15. יחד עם זאת, העובדה שאמו לא תוכל להעיד נגדו, אינה מביאה מיניה וביה למסקנה כי לא ניתן להוכיח את עובדות כתב הקובלנה, גם ללא עדותה, כפי שנטען בתשובה לתגובת הקובל. ונושא זה ייבחן במסגרת הכרעת הדין, לאחר שמיעת הראיות.

16. בנושא חומר החקירה, הרי שהקובל הודיע כי החומר שברשותו נשלח לנאשם בדואר רשום. בישיבת ההקראה תתברר סוגייה זו עד תום, ומכל מקום, אין הקובל חייב להעביר לנאשם את כל החומר שברשותו, אך לא יוכל לעשות שימוש בחומר שלא הועבר לנאשם.

17. ביחס למועדי המעשים, הרי שעד למועד ההקראה, על הקובל לתקן את כתב הקובלנה כך שיתווספו מועדים משוערכים למעשים שמועדיהם המדויקים אינם ידועים. לאחר מכן, ניתן יהיה לדון בשאלת ההתיישנות.

בכפוף לאמור, הבקשה לבטול הקובלנה - נדחית.

המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ח, 20 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.